RADULFUS FLAVIACENSIS
Anfang 13. Jh.
Seite 186r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36538
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

fruct q̃ penitentie. ꝑeuum suum posses
sionis recipiendę. Dignum porro erit
hoc ꝑeuũ? si secũm qd̃ longe ē aubi
leo q̃ emit ul ꝓpe? ꝯforme tempi pon
dus aptet & ꝑeuũ. Longe ē aut̃ aubi
leo? q̃ magna peccatorꝫ sarcina ꝗuat.
a remissione longe se fecit. Ꝓpe ē? q̃m
leuoriꝫ tamẽ deliquit. Qui q̃ longe
ē augebit ꝑeuũ si possessionē suã reci
pere uolũt? ut iuxta modũ ĉmmus.
extendat & modũ satisfactionis. Qd̃
simũ reus iubileũ q̃si primũ s̃ attẽn
dit? minori ꝑeuo. i. leuori satisfactio
ne recipiet qd̃ amisit. Notandũ enim
qd̃ de illo nē agit. q̃ aut ꝑ infidelitatẽ
aut ꝑ iuste ꝑuitatẽ a ꝓlo iustoꝫ alienat.
eũ ꝑmũ ꝑ penitentiã accedit. agrũ
etnę hereditatis ñ recipit q̃si suũm? s̃
iure ꝑditũ ꝯ ꝓpat q̃si alienũ. Emptor
q̃ ꝓpe ñ receptor in hoc loco intuiti
tur. Et q̃ uendit tamẽ & q̃ emit ꝯ euiꝫ
uocantur? cũ dicit. Quando uendis q̃p
piã emi tuo ul emes ab eo. Sed hoc ꝑ
anticipationē fit? qm̃ q̃ emit & si non
dũ eius ē. cũ tñ emit fiticus ē. Huius
q̃i plura exemplaiam sup̃ ostendũm.
Venatores? traq; possessionis. hi s̃ qui
claues? regni celoꝫ adhuc suscepuit. q̃b̃
ꝯ missa ē potestas ut ligent & exclu
dant peccantes? soluant & introducãt
penitentes? Ihs q̃ iuxta dm̃ ꝑceptũ
prudendũ ē. ut in hoc memoriio non
q̃uent emes suos. maiorẽ satisfactio
nē exigentes? ab eis. qm̃ peccati q̃li
tas requirit. Emptor q̃ cauetat neces
se ē. ne di dispensatorē ꝯtristet. si repi
da scil' mente deleti sui uenũ petens.
iustã satisfactionis mensurã non ex
plet. Tempus iniq̃t frugũ uendet tibi.
Utq; si longe ē iubileus. i. si magnitu
do facinoꝫ longus hominẽ ab iudiciori
tia separauit. plures s̃ fruges cõparandę?
q̃ quo ĩmanior ꝑcessit reatus. tanto ma
ius ē qd̃ emit? dũ maioris iuꝫtitiae re
nua ꝯparat. Hilaris q̃ ac deuot ꝑbeat homo
iustũ pre tanta ꝑeuũ? q̃ cũ p reat̃ sui re
nũ magis sęę ecclę possessor fuit admis
sus. & ex sua possessione p id̃ temꝑis fru
ges ꝑcipiet. fruges utiq; iustheię. q̃s erit
societatẽ eiusdem huiꝰ habere ñ posset?
& cũ iubiles uenit annus. uidel' remis
siones & remuneationes iuꝫto possessionis
suę p qm̃ impio dñi reputat ē. adhuc reiui
tur qd̃ iuꝫto patre ꝑuaricationis amu
serat. Duo q̃n ñ agro empto sęę ęrę habi
tator. hic fieret? sęoꝫ societatẽ adeptus.
ñ utiq; illi ul in iubileo ad amissa reuer
ti uelit. Tantũ nãq; filiis isrl' hec lex
attributa ē. De hoc aut̃ ꝯ mecio in ecclãsti
co sic legit. Sicẽ in medio o cõpagitus
lapidũ pals figit? sic int̃ medũ uendi
tionis & emptionis angustabit̃ peccatꝫ.
Cum enim homo carnis illecebris assuet.
ꝑuę ꝯ suetudini suę reniti cepit. & ag
rum supne hereditatis suae uoluptatis.
ꝯtinentia cõparare uolũt? magnas pa
tit̃ angustias. dũ hinc caro ꝯpellit ut ex
more s̃ obsequat? hinc spe ꝯpellit. ut
magis cepta ꝑficiens. bianũ fei ętam
nus fidelis. ꝑseuantia ꝯsequat̃. Magne
q̃ ibi s̃ angustię sicẽ dixim? s̃ laboris huiꝰ
ꝯsolatio subinfert̃ eiꝰ dicit̃. Comeret̃
eũ delinquente delectũ. Hoc enim mari
me in cetione sua debet hominẽ rele
uare. qd̃ dũ ipe ꝯteritit̃. & aculeus re
tundit̃. & quẽ ex carne ꝯtraxerat reat̃
abolet̃. Qua tam ꝑesim ē ne fatigat̃
desiciat? ñ inq̃t intimore di tenueris
te instant̃? ecce sub ueyrect̃ domũ tua.
Possem & illd addere qd̃ sup hac re